

af det nu omhandlede Budget, og derfor anseer jeg det for min Pligt nærmere at maatte udtale mig over de forskjellige Punkter, og der ved komme til at imødegaae forskjellige af den ærede Minister gjorte Bemærkninger. Jeg vil ikke komme tilbage til den almindelige Betragtning om en samlet Bestyrelse af begge Krigs-afdelinger. Det har været mig kjært at høre, at den ærede Minister selv har antydet, at der paa flere Steder har fundet og finder endnu en saadan Forening Sted. Han har især meent, at den ikke burde finde Sted der, hvor en Søvæbning var af en særdeles Vigtighed; det vil engang i sin Tid blive Spørgsmaalet netop om den Vigtighed, som Søvæbningen har, eller rettere det Omfang og den Beskaffenhed, den skal have ligeoverfor Statens hele Stilling. Jeg vil ved denne Leilighed kun bringe i Erindring, at det er en Sag, som allerede tidligere har været meget forhandlet, nemlig hvorvidt vort Søværn, saaledes som det endnu er indrettet, er en Tradition fra en Tid, som ikke findes mere, eller hvorvidt den passer til vor nærværende Tilstand. At føre Forhandlingerne over paa en Undersøgelse heraf i dette Dieblift, vilde jeg ansee som upassende; den vilde blive for vidtløftig, for omfattende, om den skulde føre til noget Resultat, og den vilde være intetssigende, dersom man ikke forfulgte den til en fuldstændig Afgjørelse. Det vil engang komme for, naar en planmæssig Ordning af hele Krigsvæsenet bliver Thinget forelagt.

Et andet almindeligt Punkt, som den ærede Minister omtalte og paa en Maade bortviste fra sig og henviste som mere angaaende Landhæren, var Forfremmelse af Mænd i Underofficers-Klassen. I dette Punkt kan jeg ikke, tiltrods for de Oplysninger, den ærede Minister her har givet i Thinget, og som han har givet Udvalget tilsvarende, i den Grad være enig med ham, at jeg skulde ganske frafalde den Genstilling, som her er gjort. Jeg er tværtimod overbevist om, at kun derved — kun ved at man i det Hele taget, i de extraordinære Tilfælde, som den ærede Minister har anerkjendt at have fundet Sted og endnu at finde Sted i andre Lande, kan lade en saadan Forfremmelse indtræde, som slet ikke kan finde

Sted her, eller nogenstunde har fundet Sted her. Jeg vil kun bemærke, at ved Forfremmelse af denne Art har Duperré og Nelson fundet Plads mellem Europas bekendte Admiraler; og det skulde gøre mig ondt, om vi nogenstunde, ved at forfølge et modsat Princip, skulde forhindre en Duperré eller en Nelson fra at komme frem fra vore laveste Classer i Søetaten, og det skulde gøre mig endnu mere ondt, om vi paastode, at Stof af denne Art slet ikke fandtes hos os. Jeg kan altsaa paa ingen Maade frafalde den inderlige Overbeviisning, at, naar Forholdene ordnes rigtigt, vil man kunne finde Anledning til Forfremmelse af denne Art, og derved omfatter jeg ikke alene Forfremmelse af unge Mænd, som opdrages under selve Søværnet, men ogsaa Forfremmelse af dem, som opdrages i vor Handelsmarine, som af og til kunne kaldes og ogsaa kaldes til Tjeneste som Officerer i Orlogsmarinen. At de kunne efter visse bestemte Regler optages i Orlogsmarinen og forfremmes der, det anseer jeg for fuldkommen vist og aldeles nødvendigt, om vi skulle kunne komme til at ordne vor Marine paa en saadan Maade, at Landets Kræfter kunne række til at bære den. Jeg skal forøvrigt ikke nægte, at jeg er overbevist om, at der hører en vis Tid til at kunne optage Betragtninger af denne Art, som for Diebliftet maae ligge fjernt netop hos dem, som det meest var ønskeligt kom til at fremme dem, og man maa i enhver Sag af den Natur give den fornødne Tid, for at Indskydelsen kan komme fra den rette Kant. Det første af de Marineministeriet i Særdeleshed vedrørende Punkter troer jeg ikke behøver nærmere at omtales. Den ærede Marineminister bemærkede, at han ansaae de 2,400 Rbd. som en begyndende Gagering for en Civildirecteurpost, eller hvad man nu vil kalde det, for passende. Han meente, at en saadan Mand maatte kunne faae Forhøielse i sin Gage ved en længere Tjenestetid i Posten, og Udvalget har i det Hele taget hentydet paa, at det troede, at den Gageringsplan, hvori dette Princip var optaget, var den rigtige. Altsaa der synes at være Samklang mellem den ærede Ministers og Udvalgets Opfattelse i den Henseende.

Vi komme nu til et af de vigtigste Punkter,